

Περίληψεις Γενικής Συνεδρίας

Κυριακή 17/12/2023

Το τρολάρισμα ως παιγνιώδης παράσταση

Βασίλειος Αργύρης

Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

v.argyris@gmail.com

Η προτεινόμενη ανακοίνωση έχει ως αντικείμενο μια ιδιαίτερη επικοινωνιακή συμπεριφορά που περιγράφεται με τον όρο *τρολάρισμα* (απόδοση του αγγλικού trolling). Ο νεολογισμός συνδέθηκε αρχικά με την έννοια της διαδικτυακής παραπλάνησης, καθώς *τρολ* (troll) ονομάστηκε κάθε χρήστης που προσπαθεί να κοροϊδέψει άλλα μέλη μιας εικονικής κοινότητας, με αποπροσανατολιστικά ή περιπαικτικά σχόλια, προξενώντας ασυνενοησίες, εντάσεις και φιλονικίες (Donath, 1999, σ. 45). Σταδιακά, όμως, και παράλληλα με την εδραίωση της τεχνοκοινωνικότητας στη σύγχρονη ζωή, ο όρος πέρασε στο καθημερινό μας λεξιλόγιο, με πεδίο αναφοράς πλέον όχι μόνο το συμπεριφορικό μοτίβο των τρολ του διαδικτύου αλλά και αντίστοιχες πρακτικές που συναντάμε συχνά και στην πρόσωπο με πρόσωπο διεπίδραση.

Όσο πιο έντονη, ωστόσο, η παρουσία του τρολάρισματος, ως όρου και ως συμπεριφοράς, στο επικοινωνιακό μας ρεπερτόριο, φαίνεται πως τόσο πιο δύσκολο γίνεται να προσδιορίσουμε με σαφήνεια την έννοια. Αν και τα τρολ δεν είναι πάντα κακόβουλα, στην καθομιλουμένη, σε δημοσιογραφικά ή και επιστημονικά κείμενα, μπορεί να χαρακτηρίζεται τρολάρισμα οποιαδήποτε υποκριτική ή επικριτική γλωσσική πράξη που προσλαμβάνεται ως ενόχληση και οδηγεί σε αντιπαραθέσεις. Ως αποτέλεσμα, η λέξη φορτίζεται αρνητικά και γίνεται όρος – ομπρέλα (Hardaker, 2010, σ. 224), χωρίς συγκεκριμένο περιεχόμενο, για μεγάλη ποικιλία προβληματικών φαινομένων, όπως η παραπληροφόρηση, ο εκφοβισμός και η λεκτική βία. Αντιθέτως, η παρούσα μελέτη εντάσσεται σε μια σύγχρονη σχολή σκέψης στις γλωσσικές επιστήμες που τονίζει ότι το τρολάρισμα δεν συμπεριλαμβάνει κάθε αγενή ή εριστική συμπεριφορά ούτε είναι απλώς μια επικοινωνιακή απάτη, αλλά είναι «η τέχνη της διασκέδασης μέσα από την παραπλάνηση» (Dynel, 2016, σ. 353). Πρόκειται, επομένως, για έντεχνη κατασκευή, μια προσχηματική παγίδα που στήνεται από το τρολ προς τέρψη του ιδίου και άλλων συμμετεχόντων στη διεπίδραση.

Σε αυτήν την ψυχαγωγική στοχοπροσήλωση επικεντρώνεται η δική μας ανάλυση, για μια πρωτότυπη ερμηνευτική προσέγγιση που υποστηρίζει ότι το τρολάρισμα είναι στην ουσία μια παιγνιώδης παράσταση. Αφενός, δηλαδή, εδώ η χρήση της γλώσσας έχει παιγνιώδη χαρακτήρα, εφόσον το τρολ δεν μιλάει στα σοβαρά, αλλά λέει όσα λέει ‘χάριν παιδιάς’, παίζοντας ένα *γλωσσικό παιχνίδι* (language play, Cook, 2000). Αφετέρου, οι λεκτικές πράξεις του επιτελούνται παραστασιακά, εφόσον το τρολ λειτουργεί σαν ηθοποιός επί σκηνής, εκφέροντας υποκριτικό λόγο στο πλαίσιο μιας *παράστασης* (performance, Schechner, 2003). Στη συγκεκριμένη βάση θα συνδυάσουμε κριτικά την παραστασιακή θεώρηση της κοινωνικής παιδιάς με τη μεθοδολογία της *ανάλυσης του ηλεκτρονικά διαμεσολαβημένου λόγου* (computer-mediated discourse analysis), για να εξετάσουμε τρολάρισμα από ποικίλες διαδικτυακές πηγές (π.χ. Facebook, Twitter). Στο επιλεγμένο υλικό θα αναλύσουμε το κείμενο (δηλ. τις παιγνιώδεις χρήσεις της γλώσσας), την παραστασιακή οργάνωση (διανομή ρόλων, σχέση τελεστών – κοινού) αλλά και τη διττή πραγματολογική λειτουργία (απάτη/διασκέδαση) μέσα στην ψηφιακή διεπίδραση, στοιχεία που διακρίνουν το παιγνιώδες, κατά την οπτική μας, τρολάρισμα από την -καθ’ όλα σοβαρή- εξαπατητική επικοινωνία στον κυβερνοχώρο.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Cook, G. (2000). *Language play, language learning*. Oxford University Press.

Donath, J. S. (1999). Identity and deception in the virtual community. In M. A. Smith & P. Kollock (Eds.), *Communities in cyberspace* (pp. 29–59). Routledge.

Dynel, M. (2016). “Trolling is not stupid”: Internet trolling as the art of deception serving entertainment. *Intercultural Pragmatics*, 13(3), 353–381.

Hardaker, C. (2010). Trolling in asynchronous computer-mediated communication: From user discussions to academic definitions. *Journal of Politeness Research*, 6, 215–242.
Schechner, R. (2003). *Performance theory* (Revised edition). Routledge.

Effects of phrasing and speech rate on f_0 patterns in coordinated structures in Greek

Mary Baltazani¹ & Katerina Nicolaidis²

¹University of Oxford, ²Aristotle University of Thessaloniki
mary.baltazani@phon.ox.ac.uk, knicol@enl.auth.gr

The syntax-prosody relationship has been established cross-linguistically (Price et al. 1991, Féry et al. 2011). It is well-known that prosody provides information during the processing of the syntactic structure involving different prosodic organization and language-specific variation of different acoustic parameters, including f_0 changes, segmental lengthening, pauses and variation in sandhi phenomena (e.g., Nazzi et al. 2000; Soderstrom et al., 2003). The literature addressing these issues for Greek is more limited (but see Kainada 2010, 2014; Katsika 2014; Papadopoulou & Clahsen 2003; Papangeli & Marinis 2010; Tserdanelis 2002; Baltazani & Nicolaidis 2022, Nicolaidis & Baltazani 2023). Here we examine how different phrasings in coordinated structures in Greek are marked by pitch, and the influence of speech rate on them.

Eight speakers (4F, 4M) produced utterances with three proper nouns (henceforth N), coordinated by [ce] 'and', e.g. ['mina ce 'nina ce 'lina]. Three triads of proper nouns were selected, with disyllabic or trisyllabic with penultimate or antepenultimate stress, to control for inter-stress distance, as well as the distance of stress from the word boundary. The noun triads were produced in three phrasing conditions: A. [N₁+N₂+N₃], where N₁ and N₂ are in phrase-medial position; B. N₁+N₂+N₃, where N₁ is in phrase-final and N₂ in phrase-medial position; C. [N₁+N₂]+N₃, where N₁ is in phrase-medial and N₂ in phrase-final position. Phrase medial nouns in the prenuclear stretch of an utterance (i.e., N₁ and N₂ in A) are expected to carry a L*+H pre-nuclear pitch accent in Greek (Arvaniti & Baltazani 2005), while phrase-final nouns (i.e., N₁ in B and N₂ in C) are expected to carry a L* nuclear pitch accent (NPA), followed by a H- phrase accent to mark the right boundary of an Intermediate Phrase. The differences between these tonal events are expected to be revealed through differences in scaling and alignment. The experimental sentences were also produced in normal and fast speech rates, to determine the effect of speech rating on the scaling and alignment of tones. We examine 432 tokens in total (8 speakers X 3 noun triads X 3 phrasings X 2 speech rates X 3 repetitions).

Preliminary results on the effect of phrasing show significantly higher f_0 values of peaks next to a boundary (H-) compared to phrase-internal peaks in L*+H pitch accents, e.g., the N₁ vs the N₂ peak (mean: 255 vs 222 Hz respectively) in phrasing B. This difference is preserved in fast speech rates, with both peaks being equally compressed (mean: 240 vs 208 Hz respectively). Similar effects are found in the scaling of the L, with the L* NPA significantly lower than the L in the L*+H accent (e.g., in phrasing B, the L mean scaling in N₁ vs N₂ is 145.37 vs 157.78 Hz), and preserved in fast rates (149.9 vs 164.17 Hz). The alignment patterns of the H tone in phrase-medial nouns (i.e., part of L*+H) replicate reports in the literature and appear in the postaccental vowel, while in phrase-final nouns appear at the phrase edge. The L tone alignment, which is less well-studied, showed later alignment of the NPA L* compared to the L in the L*+H accent (e.g., in phrasing B, the L mean alignment in N₁ vs N₂ is 55.52 vs 13.32 ms from the consonant start of the stressed syllable), a difference that was reduced considerably at fast rate (39.92 vs 21.57).

Overall, results on the effect of phrasing agree with previous literature on Greek and other languages showing higher f_0 values of peaks next to a boundary. Novel findings on the patterns

observed are revealed on the scaling and alignment of the L tone. Additional novel findings are brought to light by the combined effect of phrasing and speech rate on the scaling and alignment of the L and H tones.

References

- Arvaniti, A., & Baltazani, M. (2005). Intonational analysis and prosodic annotation of Greek spoken corpora. Chapter in S-A Jun (Ed.), *Prosodic Typology: The Phonology of Intonation and Phrasing* (pp. 84–117). Oxford University Press.
- Baltazani, M., & Nicolaidis, K. (2022). Phrasing and speech rate effects on segmental and prosodic variability in Greek. *Speech Prosody*, 896–900.
- Féry, C., Hörnig, R., Pahaut, S. (2011). Correlates of Phrasing in French and German from an Experiment with Semi-Spontaneous Speech. In C., Gabriel & C. Lleó (Eds.), *Intonational phrasing in Romance and Germanic* (pp. 11–41). John Benjamins.
- Kainada, E. (2010). Pre- and post-boundary lengthening in Modern Greek. In *Proceedings of ISCA Tutorial and Research Workshop on Experimental Linguistics 2010* (pp. 69–72). EKPA, Athens.
- Kainada, E. (2014). F0 alignment and scaling as markers of prosodic constituency. *Proceedings of the 11th ICGL* (pp. 580-590). Rhodes.
- Katsika, A., Krivokapić, J., Mooshammer, C., Tiede, M., & Goldstein, L. (2014). The coordination of boundary tones and its interaction with prominence. *Journal of Phonetics* 44, 62–82. ISSN 0095-4470, <https://doi.org/10.1016/j.wocn.2014.03.003>
- Nazzi, T., Kemler Nelson, D. G., Jusczyk, P. W., & Jusczyk, A. M. (2000). Six-month-olds' detection of clauses embedded in continuous speech: Effects of prosodic well-formedness. *Infancy* 1, 123–147.
- Nicolaidis, K., & Baltazani, M. (2023). Temporal determinants of phrasing in coordinated structures in Greek. *Proceedings 20th ICPHS*, Prague.
- Papadopoulou, D., & Clahsen, H. (2003). Parsing strategies in L1 and L2 sentence processing: a study of relative clause attachment in Greek. *Studies in Second Language Acquisition* 25, 501–528.
- Papangeli, A., & Marinis, T. (2010). Επεξεργασία δομικά αμφίσημων προτάσεων στην Ελληνική ως Γ1 και ως Γ2. [Processing of structurally ambiguous sentences in Greek as L1 and L2]. In *Proceedings of the Annual Meeting of the Department of Linguistics* (pp. 477–486).
- Price, P. J., Ostendorf, M., Shattuck- Hufnagel, S., & Fong, C. (1991). The use of prosody in syntactic disambiguation. *J. Acoust. Soc. Am.* 90, 2956–2970.
- Soderstrom, M., Seidl, A., Kemler Nelson, D. G., & Jusczyk, P. W. (2003). The prosodic bootstrapping of phrases: Evidence from prelinguistic infants. *Journal of Memory and Language* 49, 249–267.
- Tserdanelis, G. (2002). Phonetic variation in syntactically ambiguous sentences. *Studies in Greek Linguistics* 23, 931–942.

Από το πανεπιστήμιο στην πόλη: Η παιδαγωγική αξιοποίηση του γλωσσικού τοπίου στη γλωσσική διδασκαλία/εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας σε φοιτητές/τριες Erasmus

Αναστασία Γκαϊνταρτζή & Σωτηρία Καλμπένη

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

againtartzi@uth.gr, kalbenisotiria@yahoo.gr

Η σημασία του γλωσσικού τοπίου στο πεδίο της εκπαίδευσης ως παιδαγωγικού εργαλείου για τη γλωσσική εκμάθηση, την ανάπτυξη (πολυ)γλωσσικής επίγνωσης και του κριτικού γραμματισμού καθώς και ως σχολικού γλωσσικού τοπίου (schoolscap) έχει προσελκύσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε πολλαπλά επίπεδα (Malinowski et al., 2020; Duarte et al., 2022). Το γλωσσικό τοπίο αποτελεί

χρήσιμο παιδαγωγικό μέσο για την εκμάθηση της γλώσσας καθώς και για τη διερεύνηση και προώθηση της πολυγλωσσίας (Gorter et al., 2021), ενισχύοντας στην τάξη τη διαγλωσσικότητα (García & Kleifgen, 2020), τη δυναμική αξιοποίηση του γλωσσικού ρεπερτορίου των πολύγλωσσων ομιλητών/τριών. Η παρούσα εισήγηση αφορά τη διερεύνηση της παιδαγωγικής αξιοποίησης του γλωσσικού τοπίου σε φοιτητές/τριες Erasmus στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, που μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα. Η έρευνα αφορά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή δραστηριοτήτων/δράσεων σε δύο ακαδημαϊκά εξάμηνα 2022-2023, οι οποίες περιλάμβαναν: α) εικονική περιήγηση των φοιτητών/τριών στο γλωσσικό τοπίο της πόλης του Βόλου μέσω εκπαιδευτικών ψηφιακών δραστηριοτήτων με παιχνιδιώδη μορφή σε εφαρμογή για το κινητό, οι οποίες αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+ LoCALL, β) δραστηριότητες στην τάξη βασισμένες στο γλωσσικό τοπίο της πόλης με στόχο την ανάπτυξη γλωσσικών πολύ-/διαγλωσσικών δεξιοτήτων και πρακτικών, γ) περιήγηση στην πόλη με ομάδες φοιτητών/τριών σε επιλεγμένες περιοχές όπου τα γλωσσικά τοπία ενδεικνύουν χρονότοπους τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος. Κατά τη διάρκεια της περιήγησης, οι φοιτητές/τριες συμμετείχαν σε σχεδιασμένες δραστηριότητες αλληλεπίδρασης με το γλωσσικό τοπίο με σκοπό την ανάπτυξη πολύ-/διαγλωσσικής και διαπολιτισμικής επίγνωσης, τη διαλογική επαφή με την τοπική ιστορία και τη σύγχρονη πραγματικότητα της πόλης καθώς και την κριτική συζήτηση των πολιτικών και κοινωνικών μηνυμάτων του ΓΤ (Canakis, 2021). Τα δεδομένα της έρευνας αντλήθηκαν μέσα από παρατήρηση και ομάδες εστίασης με τους/τις συμμετέχοντες/χουσες. Συζητούνται προεκτάσεις της έρευνας για την αξιοποίηση του ΓΤ στην εκπαίδευση, τα οποία αφορούν τόσο τη 'μάθηση' εντός του ΓΤ, φέρνοντας τον εξωτερικό χώρο στην εκπαιδευτική τάξη και αναπτύσσοντας εκπαιδευτικό υλικό αξιοποίησής του για γλωσσικούς, γνωστικούς και παιδαγωγικούς στόχους.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- García, O., & Kleifgen, J. A. (2020). Translanguaging and literacies. *Reading Research Quarterly*, 55(4), 553–571.
- Gorter, D., Cenoz, J., & der Worp, K. V. (2021). The linguistic landscape as a resource for language learning and raising language awareness. *Journal of Spanish Language Teaching*, 8(2), 161–181.
- Canakis, C. (2021). Indexing chronotopes: An ethnographic approach of the changing linguistic landscape of Mytilene. Σην Θ. Μαξθόπνπινο θ.ά. (επηκ.), *Proceedings of the 14th International Conference on Greek Linguistics*. Patras: University of Patras, 221- 236.
- Duarte, J., Brinkmann, L., McMonagle, S., & Melo-Pfeifer, S. (Eds.) (2022). *Guidelines for introducing linguistic landscapes in (foreign) language learning and teacher education*. Erasmus +. <https://doi.org/10.25592/uhhfdm.10241>
- Malinowski, D., Maxim, H., & Dubreil, S. (Eds.) (2020). *Language Teaching in the Linguistic Landscape. Mobilizing Pedagogy in Public Space*. Cham: Switzerland.

Ο σχηματικός λόγος κατά τη μετάφραση

Νεφέλη Γκάτσου

Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού &
Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
ngkatsou@gmail.com

Η παρούσα ερευνητική πρόταση πραγματεύεται την απόδοση των σχημάτων λόγου στη μεταφρασμένη ποίηση. Η έρευνα επικεντρώνεται στη συγκριτική μελέτη πρωτότυπων γαλλικών κειμένων του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα και των νεοελληνικών τους μεταφράσεων. Μέσα από την έρευνα καλύπτονται πάνω από εκατό χρόνια έντυπου ανθολογημένου μεταφραστικού έργου. Συμπληρωματικά, πέραν της συγκριτικής εξέτασης δύο μεταφράσεων του ίδιου ποιήματος από τη σκοπιά των σχημάτων λόγου, κατά περίπτωση δίνεται και μια προτεινόμενη μετάφραση με

σκοπό την πειραματική διερεύνηση του ανέφικτου ή μη της απόδοσης ορισμένων σχημάτων λόγου. Η προβληματική τής απόδοσης των σχημάτων λόγου στη μεταφρασμένη ποίηση πηγάζει από τις μορφολογικές και συντακτικές διαφορές μεταξύ δύο γλωσσών. Οι θεμελιώδεις αυτές διαφορές επηρεάζουν κατ' επέκταση και τη μετρική. Μέσα από τρεις κεντρικούς άξονες κατηγοριοποίησης των εντοπιζόμενων σχημάτων λόγου –την ηχητική των λέξεων, τη θέση των λέξεων σε μια πρόταση, τη σημασία των λέξεων– επιχειρείται η εξέταση της απόδοσης των σχημάτων λόγου στις μεταφράσεις και η ανίχνευση της εγγύτητας του μεταφράσματος με το πρωτότυπο. Τα παραδείγματα που συγκεντρώνονται από κάθε κατηγορία, πέρα από τις ερευνητικές υποθέσεις που επαληθεύουν, ταυτόχρονα αναδεικνύουν νέες παραμέτρους στη μετάφραση του σχηματικού λόγου. Παράλληλα, στις μεταφράσεις εμφανίζονται νέα σχήματα λόγου, τα οποία δεν εντοπίζονται στα πρωτότυπα κείμενα, γεγονός το οποίο οδηγεί προοδευτικά στο συμπέρασμα ότι τα σχήματα λόγου προκύπτουν συναρτήσει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της κάθε γλώσσας, χωρίς να αποτελούν αυτοσκοπό του ποιητή ή του μεταφραστή.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Cacciari, C., & Glucksberg, S. (1994). Understanding Figurative Language. Στο M. A. Gernsbacher (Επιμ.), *Handbook of Psycholinguistics* (σσ. 447–473). Academic Press.
- Δημητρούλια, Τ., & Κεντρωτής, Γ. (2015). *Λογοτεχνική μετάφραση – Θεωρία και πράξη*. Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. Chicago & London: The University of Chicago Press.
- Κακριδής, Ι. Θ. (1979). *Το μεταφραστικό πρόβλημα*. Αθήνα.
- Κασίνης, Κ. (2006). *Βιβλιογραφία των ελληνικών μεταφράσεων της ξένης λογοτεχνίας : ΙΘ'–Κ' αι*. Αθήνα: Σύλλογος προς διάδοσιν ωφέλιμων βιβλίων.
- Koller, W. (1995). The concept of equivalence and the object of translation studies. *Target. International Journal of Translation Studies*, 7(2), 191–222.
- Λιοντάκης, Χ. (2009). *Ανθολογία Γαλλικής Ποίησης: από τον Μπωντλαίρ ως τις μέρες μας*. (Συλλογικό έργο, Μτφ.) (4η έκδ.). Αθήνα: Καστανιώτης.
- Νάκας, Θ. (2009). Σχήματα λεξικής και φραστικής επανάληψης στη ρητορική και τη λογοτεχνία. *Η λέξη*, (200), σσ. 205–219.
- Τσίγκου, Μ. (2011). *Γλωσσολογία και μετάφραση: προσεγγίζοντας τη μεταφραστική μονάδα: Εφαρμογή στο ζεύγος Γαλλικής–Ελληνικής*. Αθήνα: Δίαυλος.

Code-Switching as a communication strategy in the university classroom at the Department of German Language and Literature of the Aristotle University of Thessaloniki: A comparative study between monolingual and bilingual students

Eleni Chatzivasileiou

Aristotle University of Thessaloniki

eleni.chatzivasileiou@gmail.com

Interchangeability between language codes has always been a linguistic feature among bilingual and/or multilingual speakers. It is a communication strategy that involves language alternation during an instance of communication. This paper examines code-switching between Greek and German in the academic classroom during the courses of the Postgraduate Studies Programme of the Department of German Language and Literature, a linguistic environment in which German is set as the main course language. The participants in this research were the postgraduate students who

attended two seminars held by the Postgraduate Studies Programme. They were separated into three groups based on the age they acquired German. Data for this study is provided through semi-structured interviews with the students in order to explore their reflection on CS practices. The research was based on the assumption that, either knowingly or not, students interchange languages to achieve better communication and contribute to the lesson more. The reasons for this decision differ depending on the age at which German was acquired as a first, second or foreign language. The main aim is to show the relationship between each group of participants and syntactical types of CS when selecting another language and explain the students' attitudes regarding interchangeability between language codes in the academic classroom. The results show that selecting another language inside the same sentence is the main type of language alternation, while changing across a range of sentences or changing and then reverting is rare. The study provides deeper understanding of code-switching between languages and clarifies its communicative usage in the university classroom.

Pathos and Ethos in entrepreneurial pitches: Female vs male entrepreneurs

Nefeli Gatsou

Ministry of Education / National and Kapodistrian University of Athens

nqkatsou@gmail.com

This short paper examines the emergence of pathos and ethos in entrepreneurial discourse through the lens of gender. The Aristotelian terms pathos and ethos are considered to be two of the modes of persuasion used by speakers over time. In entrepreneurial pitches, pathos is indicatively declared through demonstration of feelings, verbal expression of feelings, and use of expressive language that implies an emotion. For ethos to be established, personal credibility is built by reference to the entrepreneur's name and role in the company, work experience, and thorough knowledge on the product or service presented. Appeals to both pathos and ethos are constantly made during the entrepreneurial pitches that were studied for this short paper, which focuses on exordial techniques in particular. The corpus of the study consists of pitches presented on the American broadcasted television show 'Shark Tank'. As regards stereotypical females, relevant research suggests that they aim to establish connections during conversations and, hence, they employ indirect language that tends to diminish their agency in front of the interlocutor. On the other hand, stereotypical males are expected to use forceful and direct language, which is self-promoting for the speaker, a tactic proven to be beneficial for pitching and other public speaking occasions. When it comes to entrepreneurial pitching in particular, there is evidence suggesting that male and female entrepreneurs score differently on credibility, although findings are contradictory in terms of which gender scores higher or lower. Since critical research on gender and discourse is mostly limited to the sociolinguistic and stylistic context, the target of this study is to explore significant rhetorical differences or similarities between stereotypical male and female entrepreneurs, while they pitch their idea in front of a group of potential investors.

References

- Balachandra, L., Fischer, K., & Brush, C. (2021). Do (women's) words matter? The influence of gendered language in entrepreneurial pitching. *Journal of Business Venturing Insights*, 15. <https://doi.org/10.1016/j.jbvi.2021.e00224>
- Beason, L. (1991). Strategies for Establishing an Effective Persona: An Analysis of Appeals to Ethos in Business Speeches. *Journal of Business Communication*, 28, 326–346.

- Green, S. E. (2004). A Rhetorical Theory of Diffusion. *The Academy of Management Review*, 29(4), 653. <https://doi.org/10.2307/20159076>
- Kendall, S., & Tannen, D. (2015). Discourse and Gender. In D. Tannen, H. E. Hamilton, & D. Schiffrin (Eds.), *The Handbook of Discourse Analysis* (2nd ed., pp. 639–660).
- Pepper, M. B., & Anderson, K. (2009). Corporate Entrepreneurship, Gender, And Credibility: An Exploratory Study. *Marketing Management Journal*, 19(2), 139–146.
- Pollack, J. M., Rutherford, M. W., & Nagy, B. G. (2012). Preparedness and Cognitive Legitimacy as Antecedents of New Venture Funding in Televised Business Pitches. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 36(5), 915–939. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2012.00531.x>
- Vershinina, N., Rodionova, Y., & Marlow, S. (2015). Does an Entrepreneur's Gender Matter for Credibility and Financing of SMEs? In V. Ramadani, S. Gërguri-Rashiti, & A. Fayolle (Eds.), *Female Entrepreneurship in Transition Economies: Trends and Challenges* (pp. 87– 111). Palgrave Macmillan.

Η γλωσσική πολιτική στον κοινοβουλευτικό λόγο: Η περίπτωση των αλλόγλωσσων πληθυσμών κατά την πρώτη τριακονταετία του 20ού αιώνα

Μαρία Καμηλάκη
Βουλή των Ελλήνων
m.kamilaki@parliament.gr

Η σύνδεση της γλώσσας με την εθνική ταυτότητα των Ελλήνων στις αρχές του 20ού αιώνα αποτέλεσε μία από τις κεντρικές όψεις του γλωσσικού ζητήματος, η οποία απασχόλησε, μεταξύ άλλων, τον θεσμικό λόγο της εποχής, επικαθορίζοντας και τη γλωσσική πολιτική.

«Απειλητική» για τη συνοχή του κυρίαρχου εθνικού αφηγήματος υπήρξε η πιεστική ανάγκη της γλωσσικής ενσωμάτωσης μη ελληνόφωνων πληθυσμών, η παρουσία των οποίων αυξήθηκε ραγδαία λόγω κομβικών ιστορικών γεγονότων, όπως οι Βαλκανικοί Πόλεμοι και η Μικρασιατική Καταστροφή. Σε αυτό το πλαίσιο, ο εγχώριος εθνικός λόγος «επωμίστηκε» το «έργο» της γλωσσικής και πολιτισμικής ομογενοποίησης της εσωτερικής επικράτειας, με την καθαρεύουσα και τη δημοτική να επιστρατεύονται προς αυτή την κατεύθυνση, παρά τις διαφορετικές κοινωνικοπολιτισμικές τους παραδοχές.

Εκκινώντας από τις διαπιστώσεις ότι α) το ζήτημα της διαχείρισης της υποδοχής ανθρώπων με διαφορετικά γλωσσικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά από τα κυρίαρχα συνυφαίνεται με την κατασκευή κοινωνιογλωσσικών ταυτοτήτων και β) ο κοινοβουλευτικός λόγος αντανακλά στάσεις και ζυμώσεις άρρηκτα συνδεδεμένες με αντιλήψεις, πεποιθήσεις και στερεότυπα που βρίσκονται σε ευρεία κοινωνική κυκλοφορία, στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι να αναδείξει: 1) την επιχειρηματολογία που αναπτύσσουν οι Βουλευτές της εποχής γύρω από την ενσωμάτωση των αλλόφωνων πληθυσμών στον εθνικό κορμό, 2) τη σύνδεση των δύο ποικιλιών, καθαρεύουσας και δημοτικής, με ανταγωνιστικές θεωρήσεις της εθνικής ταυτότητας στο πλαίσιο συγκεκριμένων ιδεολογικο-πολιτικών διακυβευμάτων.

Το κειμενικό σώμα περιλαμβάνει αποσπάσματα από συνεδριάσεις που έλαβαν χώρα από το 1911 μέχρι το 1930, αντλημένα από τα Πρακτικά και την Εφημερίδα των Συζητήσεων της Βουλής των Ελλήνων, τα οποία θα αναλυθούν υπό το πρίσμα της λογοϊστορικής προσέγγισης.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

- Αρχάκης, Α. (2020). *Από τον εθνικό στον μετα-εθνικό λόγο. Μεταναστευτικές ταυτότητες και κριτική εκπαίδευση*. Αθήνα: Πατάκης.
- Baker, C. (1992). *Attitudes and language*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd.

- Καραντζόλα, Ε. (2016). *Γλωσσικές πολιτικές στις χώρες της Μεσογείου*. Αθήνα: Επίκεντρο.
- Μελετιάδης, Χ. Ν. (2010). Ελευθέριος Βενιζέλος και Λορέντζος Μαβίλης. Αγορεύσεις για τη γλώσσα στη Β' (Διπλή) Αναθεωρητική Βουλή (1911). Στο Α. Καραπάνου (επιμ.), *Τετράδια Κοινοβουλευτικού Λόγου*, 124-170. Αθήνα: Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων.
- Μοσχονάς, Σ. Α. (2005). *Ιδεολογία και Γλώσσα*. Αθήνα: Πατάκης.
- Mackridge, P. 2009. *Language and National Identity in Greece, 1766-1976*. Oxford: Oxford University Press.
- Σταυρίδη-Πατρικίου, Ρ. (1999). *Γλώσσα, εκπαίδευση και πολιτική*. Αθήνα: Ολκός.
- Φραγκουδάκη, Α. (2001). *Η Γλώσσα και το Έθνος*. Αθήνα: Εκδόσεις Αλεξάνδρεια.
- Van Dijk, T. A. (2006). Politics, ideology and discourse. Στο Κ. Brown (επιμ.), *The Encyclopedia of Language and Linguistics*, τόμ. 9, 728-740. Oxford, New York: Pergamon Press.
- Wodak, R. (2015). Critical Discourse Analysis, Discourse-Historical Approach. Στο Κ. Tracy, C. Ilie & T. Sandel (επιμ.), *The International Encyclopedia of Language and Social Interaction*. John Wiley & Sons, Inc. doi: 10.1002/9781118611463/wbielsi11

Context effects on the production of Greek fricatives by adults and children

Irini Kelmali

CITY College, University of York Europe Campus
ekelmali@yahoo.com

According to the Degree of Articulatory Constraint (DAC) model of coarticulation (Recasens, Pallarès & Fontdevila, 1997), the extent, size and direction of coarticulation depends on the articulatory gestures demanded for the production of neighbouring segments, indicating that the articulatory constraints of sound combinations can be predicted based on tongue dorsum involvement. As a result, the lingual fricatives [s, ʃ] are more resistant to coarticulation, while the dental, alveolar, and labial consonants follow. Also, vowels are more easily affected by coarticulation compared to consonants. For the study of coarticulation, issues of speech signal variability, together with temporal and spatial factors of articulation need to be considered, as they account for the extent and degree of coarticulation gestures, while also indicating aspects of speech motor control (Farnetani & Recasens, 1999). In Greek, limited studies have dealt with coarticulation or gender and age coarticulatory differences (e.g. Nicolaidis, 1997; Sfakianaki, Nicolaidis, Okalidou, & Vlahavas, 2018).

The current study focuses on the anticipatory coarticulatory effects on the Greek voiceless labiodental and alveolar fricatives /f, s/ in the stressed vowel context of /i/ and /u/ and the voiceless velar fricative /x/ in the stressed vowel context of /u/ and /a/. 10 female children and 10 male children, as well as 20 female and 20 male adults were recorded during the production of CVCV real words included in a carrier phrase. The fricative-vowel combinations that were analysed, were included in the first syllable of the CVCV word. For the analysis, ratio measurements (Maas & Mailend, 2017) of the fricative spectral means in the different vowel contexts were employed for each group of speakers, while group comparisons were also conducted.

Overall, the DAC model seems to account for the coarticulatory characteristics of the examined fricatives. Different coarticulatory patterns were revealed from the comparison of the four groups. In general, higher coarticulatory effects during the production of /s/ and /x/, were found across all groups, while only boys revealed elements of anticipatory coarticulation in their /f/ productions.

References

- Farnetani E., & Recasens, D. (1999). Coarticulation in recent speech production theories. In W. J. Hardcastle & N. Hewlett (Eds.), *Coarticulation; Theory, data and techniques* (pp. 31–65). Cambridge: University Press.
- Maas, E., & Mailend, M. L. (2017). Fricative contrast and coarticulation in children with and without speech sound disorders. *American Journal of Speech-language Pathology*, 26(2S), 649–663.
- Nicolaidis, K. (1997). *Sources of articulatory variability in Greek: An electropalatographic study*. Doctoral dissertation, University of Reading, Reading, UK.
- Recasens, D., Pallarès, M. D., & Fontdevila, J. (1997). A model of lingual coarticulation based on articulatory constraints. *The Journal of the Acoustical Society of America*, 102(1), 544–561.
- Sfakianaki, A., Nicolaidis, K., Okalidou, A., & Vlahavas, G. (2018). Coarticulatory dynamics in Greek disyllables produced by young adults with and without hearing loss. *Clinical Linguistics & Phonetics*, 32(12), 1162–1184.

Γλωσσικές στάσεις και γλωσσική συμπεριφορά διαλεκτόφωνων Κρητικών

Γεώργιος Λειβαδιωτάκης & Μαρίνα Τζακώστα

Πανεπιστήμιο Κρήτης

giorgosleiv@gmail.com, martzak@edc.uoc.gr

Τα τελευταία χρόνια, οι κοινωνιογλωσσικές έρευνες οι οποίες μελετούν τις στάσεις των διαλεκτόφωνων ομιλητριών σε Ελλάδα και Κύπρο έχουν καταδείξει ότι οι πρώτοι συνδέουν τις γεωγραφικές γλωσσικές ποικιλίες με ανεπίσημες επικοινωνιακές περιστάσεις, το επαρχιακό περιβάλλον και την έλλειψη μόρφωσης (Κουρδής, 2007, Παπαζαχαρίου και συν., 2016, Πλαδή, 2001). Συνεπώς, η κοινή νεοελληνική, ως γλώσσα της εκπαίδευσης και του επίσημου κράτους, θεωρείται ο σωστός τρόπος ομιλίας για επίσημες περιστάσεις και επαγγέλματα υψηλού κύρους (Κουρδής, 2007). Αξίζει να τονίσουμε όμως, ότι η χρήση των διαλεκτικών ποικιλιών σε ανεπίσημα επικοινωνιακά πλαίσια έχει συχνά θετικές αξιολογήσεις (Κουρδής 2007, Πλαδή, 2001). Δεδομένου ωστόσο, ότι οι στάσεις των διαλεκτόφωνων ομιλητριών για τη διάλεκτό τους αποτελούν έναν σημαντικό παράγοντα διατήρησης των διαλέκτων, στην παρούσα ανακοίνωση μελετάμε τις στάσεις των διαλεκτόφωνων Κρητικών απέναντι στη διάλεκτό τους, παρουσιάζοντας δεδομένα από μία εν εξελίξει ποιοτική έρευνα για τη γλωσσική συμπεριφορά τους σε διάφορα επικοινωνιακά πλαίσια, όπως το καθημερινό, το εκπαιδευτικό και το επαγγελματικό. Συγκεκριμένα, με στόχο να αποτυπώσουμε τη σημερινή κατάσταση της διαλέκτου, διερευνούμε πώς συγκροτείται η διαλεκτική ταυτότητα των Κρητικών, σε τι επικοινωνιακά περιβάλλοντα χρησιμοποιούν τη διάλεκτο αλλά και σε ποια τείνουν να την απορρίπτουν και για ποιους λόγους. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν με τη διεξαγωγή ημι-δομημένων συνεντεύξεων δίνοντάς μας τη δυνατότητα να διερευνήσουμε εις βάθος τις γλωσσικές εμπειρίες των συμμετεχόντων και το αντίκτυπο που έχει η χρήση της διαλέκτου κατά τις κοινωνικές τους αλληλεπιδράσεις σε καθένα από τα παραπάνω περιβάλλοντα. Το δείγμα περιλαμβάνει 16 άτομα κρητικής καταγωγής, που διαμένουν στην περιφέρεια του Ηρακλείου.

Από τα πρώτα δεδομένα της έρευνας διαπιστώνουμε ότι το συγκεκριμένο δείγμα εμφανίζει αμφίσημες στάσεις αναφορικά με τη χρήση της διαλέκτου, ιδιαίτερα στον εκπαιδευτικό και τον εργασιακό χώρο και σε επίσημα περιβάλλοντα, τα οποία εντοπίζονται στις αστικές περιοχές του νησιού (βλ. Παπαζαχαρίου και συν., 2016). Παρόλο που θεωρούν τη διάλεκτο αναπόσπαστο κομμάτι της ταυτότητάς τους και του κρητικού πολιτισμού, οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες αναφέρουν ότι έχουν βρεθεί σε περιστάσεις όπου προσπάθησαν να αποβάλουν τα διαλεκτικά στοιχεία από την ομιλία τους. Καθότι γνωρίζουν ότι σε πλαίσια, όπως το επαγγελματικό, τα έντονα διαλεκτικά στοιχεία στην ομιλία ενός ατόμου προκαλούν αρνητικές εντυπώσεις,

εμφανίζουν τάσεις απόρριψης της διαλέκτου, ακόμη και σε επαγγέλματα που δεν θεωρούνται υψηλού κύρους. Από τα δεδομένα όμως της παρούσας έρευνας προκύπτει ότι η χρήση της διαλέκτου έχει και θετικό αντίκτυπο στις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις, καθώς ενισχύει τους δεσμούς μεταξύ των διαλεκτόφωνων. Παρατηρείται άτομα που ζουν στην πόλη να χρησιμοποιούν περισσότερο -συνειδητά ή ασυνείδητα- τη διάλεκτο, όταν βρίσκονται σε περιοχές όπου κυριαρχεί η χρήση της διαλέκτου, καθώς η χρήση της συμβάλλει στην αποδοχή τους από το σύνολο των διαλεκτόφωνων. Εν κατακλείδι, θεωρούμε ότι τα δεδομένα της έρευνας εντείνουν τον προβληματισμό για την αξία της διαλέκτου, τονίζοντας έτσι την ανάγκη καλλιέργειας της διαλεκτικής ταυτότητας των ομιλητριών μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Κουρδής, Ε. (2007). *Θεσσαλικό ιδίωμα. Από τα κοινωνικά σημεία στη γλωσσική ιδεολογία*. Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας.
- Παπαζαχαρίου, Δ., Φτερνιάτη, Α., Αρχάκης, Α., & Τσάμη, Β. (2016). Στάσεις μαθητών δημοτικού προς την αναπαριστώμενη γεωγραφική ποικιλότητα σε κείμενα μαζικής κουλτούρας. *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, 36, 331–341.
- Πλαδή, Μ. (2001). Γλωσσικές στάσεις και διαλεκτική υποχώρηση. *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, 21, 618–629.

Σχεδιάζοντας ένα ψηφιακό λεξικό ως εργαλείο της λογοτεχνικής έρευνας

Νίκος Μαθιουδάκης

Universidad de Granada

nikosmathious@gmail.com

Η παρούσα εργασία ασχολείται με τη διατύπωση των βασικών αρχών σχεδιασμού ενός ψηφιακού λεξικού, ελλείψει εξειδικευμένων λεξικών, για νεοέλληνες λογοτέχνες και τις δυνατότητες χρήσης του ως εργαλείο στην ευρύτερη λογοτεχνική έρευνα, αναδεικνύοντας διάφορες πτυχές τόσο υφογλωσσολογικής προσέγγισης (μορφολογία, σημασιολογία, πραγματολογία κ.ά.) όσο και ερμηνευτικής προσέγγισης. Ως μελέτη περίπτωσης, λαμβάνουμε τον Νίκο Καζαντζάκη, έναν νεοέλληνα λογοτέχνη με ιδιοσυγκρασιακό ύφος και λεξιλόγιο. Ειδικότερα, τα παραδείγματα λημματοποίησης του ψηφιακού λεξικού πρόκειται να είναι από το καζαντζακικό επικό ποίημα *Οδύσσεια*, στο οποίο εγκιβωτίζονται εκατοντάδες αθησαύριστες λέξεις – εν δυνάμει ποιητικοί νεολογισμοί – είτε ως άπαξ ή/και δις λεγόμενα είτε με σχετικά μεγαλύτερη συχνότητα εμφάνισης μέσα στο κείμενο (Μαθιουδάκης 2020).

Μεθοδολογικά, θα αξιοποιηθούν οι αρχές δημιουργίας και χρήσης εξειδικευμένων λεξικών (ψηφιακών ή μη), όπως σημειώνουν οι Fuertes-Olivera & Tarp (2014), Bergenholtz & Tarp (1995), αναδεικνύοντας τις σημαίνουσες εκφάνσεις συνύπαρξης/συνεργασίας των σωματίων κειμένων και της λεξικογραφίας, όπως ενδεικτικά υποστηρίζουν οι Rogers (2012), Williams (2003), Teubert (2001). Ιδιαίτέρως, ο Williams (2003) θεωρεί πως η χρήση υπολογιστικών τεχνικών φέρνει μια επανάσταση στη δημιουργία ψηφιακών λεξικών, παρέχοντας αφενός βάσεις δεδομένων, με πιο αποτελεσματικό τον χειρισμό τους, και αφετέρου πρόσβαση σε νέες μορφές δεδομένων, ενώ, αναφορικά με τα εξειδικευμένα λεξικά, και νέους τρόπους παρουσίασης αυτών των δεδομένων. Επομένως, η συχνότητα χρήσης/εμφάνισης ενός ιδιολεκτικού τύπου μέσα σε ένα έργο, όπως για παράδειγμα στην καζαντζακική *Οδύσσεια*, αποκαλύπτει μεν τις λεξικογραφικές στρατηγικές του λογοτέχνη, αλλά όμως παρέχει και τη δυνατότητα στον λεξικογράφο να δώσει μια ακριβή ερμηνεία στη λέξη, προσεγγίζοντας σημασιολογικά το σημείο εμφάνισής της.

Βασικός στόχος μας είναι η παρουσίαση του προτύπου σχεδιασμού του ψηφιακού λογοτεχνικού λεξικού σε συνδυασμό με τα σωματά κειμένων (Γούτσος & Φραγκάκη 2015) και την υφολογία σωμάτων κειμένων. Σκοπός μας είναι η παρουσίαση των λειτουργιών του λεξικού, όπως η εξ αποστάσεως προσέγγιση κάθε λεξικής μονάδας (word token) και η εκ του σύνεγγυς ανάγνωση-ερμηνεία του κάθε λεξικού τύπου (word type) μέσω τόσο των μορφολογικών στοιχείων και των σημασιολογικών επιπέδων του όσο και της χρήσης συγκεκριμένου. Με τον τρόπο αυτό, πρόκειται να αναδειχθεί η χρησιμότητα ενός τέτοιου πρωτότυπου εργαλείου, παρέχοντας τη δυνατότητα σε κάθε χρήστη να κάνει χρήση του ψηφιακού λεξικού για ακαδημαϊκούς, εκπαιδευτικούς και ευρύτερα αναγνωστικούς σκοπούς.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

- Bergenholtz, H., & Tarp, S. (Eds.) (1995). *Manual of specialised lexicography: The preparation of specialised dictionaries*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- Γούτσος, Δ., & Φραγκάκη, Γ. (2015). *Εισαγωγή στη γλωσσολογία σωμάτων κειμένων* [Ηλεκτρονικό βιβλίο]. Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.
- Fuertes-Olivera, P. A., & Tarp, S. (2014). *Theory and practice of specialised online dictionaries: Lexicography versus terminography*. Berlin: De Gruyter.
- Μαθιουδάκης, Ν. (2020). *Η Οδύσ[σ]εια των λέξεων. Νεολογικά αθησαύριστα στο έπος του Νίκου Καζαντζάκη*. Αθήνα: Κάπα Εκδοτική.
- Rogers, M. (2012). Corpus linguistics and lexicography: Context, selection and interpretation. *The Journal of Specialised Translation*, 17, 244–249.
- Teubert, W. (2001). Corpus linguistics and lexicography. *International Journal of Corpus Linguistics*, 6(3), 125–153.
- Williams, G. (2003). From meaning to words and back: Corpus linguistics and specialised lexicography. *ASp [Online](39-40)*, 91–106.

Request mitigation in the Greek academic context

Elisavet Mavromati & Evgenia Vassilaki

University of Thessaly

elsa.mavromati@gmail.com, evasilaki@uth.gr

In the paper, we focus on Greek students' mitigation strategies on requests addressed either to faculty members or to administrative staff in the framework of a wider doctoral research on oral request production in the Greek academic setting. We draw on data elicited through a specifically designed Discourse Completion Test (DCT), which included ten everyday situations of variant degree of imposition in academic context. The degree of imposition was estimated by participants via an imposition assessment questionnaire. The instruments were administered to four groups of undergraduate students (N=378) of central and regional universities in Greece. Request modifications were classified following the schema of Blum- Kulka et al. (1989) slightly modified to fit the data (see also Bella, 2012; Economidou- Kogetsidis, 2011).

Previous research on request modification in academic settings comes from interlanguage pragmatics research on request production in formal, power asymmetrical situations. Scenarios presenting single aspects of everyday interactions among university students and faculty members are frequently included in DCT instruments examining requests in the foreign language (Bella, 2012; Economidou-Kogetsidis, 2009). Request modification is broadly examined in students' written communication with faculty members mostly via e-mail in a second language (Economidou-Kogetsidis, 2011). With regard to the Greek university context, the attested formality in communication via email varies in terms of mitigating features according to the Greek students' perception of request imposition (Bella & Sifianou, 2012).

In the presentation, we focus on students' oral request mitigating choices of lexical/phrasal downgraders and supportive moves with respect to four variables: the estimated degree of imposition, the addressee of the request, the location of the university and the students' year of study. Statistical analysis of the data indicates that the examined mitigation strategies are most often deployed in requests addressed to faculty members and by students in central universities. Interestingly, students do not exploit mitigation merely to manipulate higher imposition requests. Moreover, they often tend to make some probably not expected choices of either positive or negative politeness mitigation elements e.g., they prefer to use the -more familiar- *λίγο* when addressing faculty members rather than administrative staff. Choices of this kind cannot be directly attributed to the estimated imposition level and/or the addressee's assumed social status. Hence, this preference may indicate that students possibly reconsider traditional power hierarchies in the university, at least in their oral interactions. Even more, it may point to a positive orientation in negotiating politeness demands in the academy. Students seem to become orientated to sharing in group relationships in their everyday life context of university.

References

- Bella, S. (2012). Pragmatic development in a foreign language: A study of Greek FL requests. *Journal of Pragmatics*, 44, 1917–1947.
- Bella, S., & Sifianou, M. (2012). Greek Student e-mail requests to faculty members. In L. R. de Zarobe, & Y. R. de Zarobe (Eds.), *Speech acts and politeness across languages and cultures* (pp. 89–113). Peter Lang.
- Blum-Kulka, S., House, J. & Kasper, G. (1989). Investigating cross-cultural pragmatics: An introductory overview. In S. Blum-Kulka, J. House, & G. Kasper (Eds.), *Cross-cultural pragmatics: Requests and apologies*, (pp. 1–34). Ablex.
- Economidou-Kogetsidis, M. (2011). "Please answer me as soon as possible": Pragmatic failure in non-native speakers' e-mail requests to faculty. *Journal of Pragmatics*, 43, 3193–3215.
- Economidou-Kogetsidis, M. (2009). Interlanguage request modification: The use of lexical/phrasal downgraders and mitigating supportive moves. *Multilingua*, 28, 79–112.

An acoustic study of Greek voiced stops

Katerina Nicolaidis, Anna Sfakianaki, George Vlahavas & George Kafentzis

Aristotle University of Thessaloniki, University of Ioannina, University of Crete

knicol@enl.auth.gr, asfakianaki@uoi.gr, qvlahavas@csd.auth.gr, kafentz@csd.uoc.gr

Greek contrasts prevoiced /b,d,g/ with voiceless unaspirated /p, t, k/. To date there have been relatively few studies on the acoustic characteristics of the Greek stops and especially of the voiced stops across populations differing in gender and age (e.g. Nicolaidis et al 2019, Kong et al 2012, Okalidou et al 2010, Arvaniti & Joseph, 1999). Previous literature has shown that several acoustic characteristics can signal the voicing contrast across different languages including temporal differences in closure, VOT and flanking vowel duration, the spectral characteristics of the burst, differences in F0 and F1 of the following vowel, H1-H2 amplitude (e.g. Abramson & Whalen 2017, van Alphen & Smits 2004).

The paper continues previous work on word initial voiceless stops and aims to investigate the acoustic properties of the Greek voiced plosives /b, d, g/, including the palatal allophone [j], in word initial position. It examines absolute and relative VOT duration, relative burst intensity, spectral moments of the burst and spectral peak. Variability due to place of articulation, vowel context, gender and age is examined. The speech material comprised C₁VC₂V real words (C₁=/b, d, g/, V=/i, a/, C₂=dental/alveolar) with stress on the first syllable. Data from 12 adult speakers and 12 children (6 male and 6 female in each group) were analysed. Results showed that relative closure/VOT

decreased from the labial to the velar place of articulation confirming place dependent influence on VOT as documented for other languages (e.g. Helgason & Ringen 2008). Spectral moments were significantly affected by place of articulation. Effects of gender and age were variable. Results are discussed in relation to theory and crosslinguistic evidence.

References

- Abramson, A. S., & Whalen, D. H. (2017). Voice Onset Time (VOT) at 50: Theoretical and practical issues in measuring voicing distinctions. *Journal of Phonetics*, 63, 75–86.
- Arvaniti, A., & Joseph, B. D. (1999). Variation in voiced stop prenasalization in Greek. *The Ohio State University Working Papers in Linguistics*, 52, 203–233.
- Helgason, P., & Ringen, C. (2008). Voicing and aspiration in Swedish stops. *Journal of Phonetics*, 36, 607–628.
- Kong, E. J., Beckman, M. E., & Edwards, J. (2012). Voice onset time is necessary but not always sufficient to describe acquisition of voiced stops: The cases of Greek and Japanese. *Journal of Phonetics*, 40, 725–744.
- Nicolaidis, K., Sfakianaki, A., Vlahavas, G., & Kafentzis, G. (2019). An acoustic analysis of Greek voiceless stops. *Proceedings of the 19th International Congress of Phonetic Sciences* (pp. 1184–1188). Melbourne, Australia.
- Okalidou, A., Petinou, K., Theodorou, E., & Karasimou, E. (2010). Development of voice onset time in standard-Greek and Cypriot-Greek-speaking preschoolers. *Clinical Linguistics & Phonetics*, 24(7), 503–519.
- van Alphen, P. M., & Smits, R. (2004). Acoustical and perceptual analysis of the voicing distinction in Dutch initial plosives: The role of prevoicing. *Journal of Phonetics*, 32, 455–491.

An ultrasound study of lingual coarticulation in /tV/ and /sV/ syllables in Greek

Anastasia Nteri

Aristotle University of Thessaloniki

anasnter@enl.auth.gr

Background: Coarticulation refers to the overlap of articulatory gestures during speech production and its influence on the temporal and spatial properties of the involved segments (Browman & Goldstein, 1992). The degree of Articulatory Constraint (DAC) model (Recasens et al, 1997) predicts a relationship between the articulatory constraints of the speech segments and their resistance to contextual variability. Studies in other languages support the universal nature of coarticulation, but also point out some language-specific characteristics (Recasens et al., 1995, Fowler & Brancazio, 2000). In Greek, interesting variation has been observed for alveolar consonants /t/ and /s/ (Nicolaidis, 1997) supporting that the nature and size of the phonetic inventory leads to differences across languages (Manuel & Krakow, 1984). The main aim of the study is to investigate patterns of lingual coarticulation in Greek and compare them with data in other languages, so as to provide an insight into both universal and linguistic constraints of coarticulation.

Method: Articulatory data were collected with the technique of Ultrasound Tongue Imaging (UTI) (Articulate Instruments, 2023), which allows the recording of tongue movements in real time. Anticipatory vowel-to-consonant effects were measured in /CV/ sequences, with C= /t/, /s/ and V= /i/, /a/, produced by 10 Greek adult speakers (5 males and 5 females). CV sequences with labial plosive /p/ and fricative /f/ were also recorded as contexts for comparison for /t/ and /s/ respectively. The location and extent of tongue bunching along the ultrasound curve was traced at

the midpoint of the consonants and indices of tongue placement were used to quantify differences in the two vowel contexts.

Results: Significant differences in the amount of coarticulation for the speech segments under investigation were found for all speakers. Overall, the labials /p/ and /f/, whose articulation requires little to no lingual involvement, allowed strong V-to-C effects. For alveolar consonants /t/ and /s/, patterns of variability were less prominent and occurred at different regions of the tongue curve, suggesting the independent function of the different parts of the tongue. Differential tongue dorsum activity was on average small for the fricative /s/, while for the tongue tip/blade, the smallest effects concerned /t/, indicating their different degree of coarticulation constraints in the coronal region.

Discussion: The patterns of lingual coarticulation in Greek adult speakers suggest both universal and language-specific constraints in relation to intrasyllabic coarticulation. In line with the DAC model and previous studies in other languages, we found an inverse relationship between articulatory demands and coarticulation constraints. Additionally, the variability we observed at the anterior or posterior regions of the tongue for alveolars /t/ and /s/ reveal some important language-specific patterns for the Greek language.

References

- Articulate Instruments (2023). Articulate Assistant Advanced (AAA) (Version 220.05.1). <http://www.articulateinstruments.com/downloads/>
- Browman, C. P., & Goldstein, L. (1992). Articulatory phonology: An overview. *Phonetica*, 49(3–4), 155–180.
- Fowler, C. A., & Brancazio, L. (2000). Coarticulation resistance of American English consonants and its effects on transconsonantal vowel-to-vowel coarticulation. *Language and Speech*, 43(1), 1–41.
- Manuel, S. Y., & Krakow, R. A. (1984). Universal and language particular aspects of vowel- to-vowel coarticulation. *Haskins Laboratories Status Report on Speech Research*, 77(78), 69–78.
- Nicolaidis, K. (1997). An electropalatographic study of Vowel-to-Consonant coarticulation in Greek. *Selected papers on theoretical and applied linguistics*, 10, 105–115.
- Recasens, D., Fontdevila, J., & Pallarès, M. D. (1995). Velarization degree and coarticulatory resistance for /l/ in Catalan and German. *Journal of Phonetics*, 23(1–2), 37–52.
- Recasens, D., Pallarès, M. D., & Fontdevila, J. (1997). A model of lingual coarticulation based on articulatory constraints. *Journal of the Acoustic Society of America*, 102, 544–561.

Τα επίθετα στον γραπτό λόγο ενήλικων μη φυσικών ομιλητών (ΜΦΟ) της ελληνικής γλώσσας

Βικτωρία Παναγιωτίδου

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

vipavaqr@gmail.com

Τα επίθετα αποτελούν μια ανοιχτή κατηγορία λέξεων και παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο ως προς τα μορφολογικά τους χαρακτηριστικά όσο και ως προς τα γνωρίσματα που αφορούν τη σημασία τους και τη λειτουργία τους στον λόγο. Στην ελληνική βιβλιογραφία καταγράφονται μελέτες που αφορούν το μορφολογικό τους σύστημα (π.χ. Νεστοράτου, 2018). Παράλληλα, εντάσσονται στα χαρακτηριστικά που διαφοροποιούν τον λόγο των μαθητών στα διαφορετικά επίπεδα (π.χ. Γιάνκου κ.ά, 2015). Η χρήση τους στη Γ2 μελετάται στα κείμενα των ΜΦΟ της αγγλικής σε διαφορετικά επίπεδα γλωσσομάθειας (π.χ. Wang & Liu, 2022) και στον ακαδημαϊκό λόγο (π.χ. Ağcam & Özkan, 2015). Η πολυσημία και η πολυεπίπεδη λειτουργία τους δεν έχουν απασχολήσει ιδιαίτερα την έρευνα της ελληνικής ως Γ2. Στην παρούσα ανακοίνωση

παρουσιάζονται οι λειτουργίες (Φραγκάκη, 2010) με τις οποίες αξιοποιούνται τα επίθετα στον γραπτό λόγο ενήλικων ΜΦΟ ομιλητών της ελληνικής γλώσσας. Τα δεδομένα προέρχονται από ένα Σώμα Κειμένων Μαθητών της ελληνικής ως Γ2 (ΣΚΜ) 80.000 λέξεων, το ΣΚειΜαθε(B2). Το ΣΚειΜαθε(B2) συγκροτήθηκε από γραπτά επιπέδου B2, τα οποία προέρχονται από τις εξετάσεις που διοργάνωσε το Σχολείο Νέας Ελληνικής Γλώσσας του ΑΠΘ τα έτη 2011-2017. Ειδικότερα, περιλαμβάνει γραπτά που εμπίπτουν σε 21 θέματα, κατηγοριοποιημένα σε 10 ομάδες ανάλογα με τον τύπο κειμένου (π.χ. άρθρο-συμβουλές, επιστολή-παράπονο κτλ) που καλούνται να αναπτύξουν οι υποψήφιοι σε καθένα από αυτά. Μετά τη συγκρότηση του ΣΚ έγινε η ανάλυση των δεδομένων με το λογισμικό Antconc. Επιλέχθηκαν τα επίθετα και, με τη βοήθεια των συμφραστικών πινάκων, κατηγοριοποιήθηκαν ανάλογα με τη λειτουργία τους. Από την έρευνα προκύπτει ότι η κατηγορία με τα περισσότερα λήμματα και δείγματα σε κάθε θέμα είναι τα περιγραφικά επίθετα, ωστόσο το ποσοστό τους είναι υψηλότερο σε περιγραφικά κείμενα από ό,τι σε μη περιγραφικά. Ανάλογα συμπεράσματα προκύπτουν για κάθε κατηγορία επιθέτων. Τέλος, προτείνονται τρόποι αξιοποίησης των σχετικών συμπερασμάτων από το σύνολο των εμπλεκόμενων στη διδασκαλία της Γ2, διδάσκοντες, συγγραφείς διδακτικών εγχειριδίων, σχεδιαστές ΑΠ.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Ağcam, R., & Ozkan, M. (2015). A corpus-based study on evaluation adjectives in academic English. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 199, 3–11.
- Giagkou, M., Kantzou, V., Stamouli, S., & Tzeveleku, M. (2015). Discriminating CEFR levels in Greek L2: a corpus-based study of young learners' written narratives. *Bergen Language and Linguistics Studies*, 6. <https://doi.org/10.15845/bells.v6i0.813>
- Wang, L. L., & Liu, S. (2022). A corpus-based study: A comparison between native speakers and Chinese EFL learners in using adjectives in argumentative writings. *Open Journal of Modern Linguistics*, 12, 158–178.
- Νεστοράτου, Σ. (2018). *Η κατάκτηση της μορφολογίας του επιθέτου στη διδασκαλία της ελληνικής ως ξένης ή δεύτερης γλώσσας*. Διδακτορική διατριβή, Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών.
- Φραγκάκη, Γ. (2010). *Ο αξιολογικός ρόλος του επιθέτου και η χρήση του ως δείκτη ιδεολογίας: Μελέτη βασισμένη σε σώματα κειμένων δημοσιογραφικού λόγου*. Διδακτορική διατριβή, Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών.

Translation strategies exploited in literary translation into Modern Greek: Rendering of Culture- Specific Items and proper names in the works of Gogol

Svitlana Pereplotchykova

Taras Shevchenko National University of Kyiv

s.pereplotchykova@knu.ua

Since writers and their literary works inevitably undergo reexamination and often retranslation due to changing tastes and opinions of readers along with changing social and cultural circumstances, this paper attempts to contribute to a better informed assimilation of Nikolay Gogol's works within Modern Greek literature and culture. Regular retranslations confirm the interest of Greek readers in Gogol's ideas, but a comparative analysis of existing translations of his works, more specifically of the ways common, often Culture Specific Items (CSIs), as well as proper names are rendered, shows that different choices among the translators have resulted in a rather disjointed picture of Gogol's world for Greek readers.

Following the classification suggested by Newmark (1988, 103) the prevailing strategies Greek translators have chosen to deal with common expressions, e.g. those referring to objects of

everyday life, institutions, habits or opinions (Blažyte & Liubiniene 2016, 46), are transference, description, and additions, mainly in the form of footnotes. For example, the name of the main character of “The Overcoat”, Bashmachkin, derived from a common name *βασιμακ* “a shoe”, for Greek readers appears associated with different types of shoes: *μπασμάκ*, a transliterated loan word accompanied with a footnote providing an explanation “μποτίνι, χαμηλή μπότα” (Γκόγκολ 2016, 13); *παπούτσι*, a neutral, culture-free term accompanied by a footnote suggesting the Greek equivalent is “παπουτσάκιας. Μπασμάκ σημαίνει στα ρωσικά παπούτσι” (Γκόγκολ, 2006, 304); and *τσαρούχι*, a Greek CSI with the result that the character in turn becomes *Τσαρουχόφ* (Γκόγκολ 2020, 10) alongside *Μπασμάτσκιν* as used by other translators. Taking into consideration that Nikolay Gogol writes about Ukraine, the paper also discusses the rendering of Ukrainian proper names into Modern Greek, for which the Russian names were previously adopted (or adapted). For example, Ukrainian Cossacks lived in the region of Zaporizhzhia, *Ζαπορίζζια*, and not *Ζαπορόζιε* (Γκόγκολ 2018, 203), while Gogol himself studied in Nizhyn, *Νίζνα*, and not in *Νεζίν* (Γκόγκολ 2020, 11).

Although the analysis of the latest translations of Gogol’s works shows there are attempts to make translations closer to the source texts, there is still a need for revision of the overall approach to the representation of Gogol’s world in Greek culture, with a view to creating a more holistic, integrated image of the author and his characters.

References

- Blažyte, D., Liubiniene, V. (2016). Culture-Specific items and their translation strategies in Martin Lindstrom’s *Brand Sense*. *Studies about languages*, 29, 42–57.
- Newmark, P. (1988). *A textbook of translation*. Hertfordshire: Prentice Hall.
- Γκόγκολ, Ν. (2020). *Το παλτό & Το ημερολόγιο ενός τρελού* (μετάφραση του Γιώργου Τσακνιά). Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη.
- Γκόγκολ, Ν. (2018). *Ταράς Μπούλμπα* (μετάφραση του Αντρέα Σαραντόπουλου). Αθήνα: Εκδοτικός Οίκος Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος Α.Ε.
- Γκόγκολ, Ν. (2016). *Το παλτό* (μετάφραση του Παναγιώτη Λούτα). Αθήνα: Εκδόσεις Ερατώ.
- Γκόγκολ, Ν. (2006). *Το ημερολόγιο ενός τρελού και άλλες νουβέλες* (μετάφραση της Κίρας Σίνου). Αθήνα: Εκδοτικός Οίκος Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος Α.Ε.

Greek students’ eye movements during reading Greeklish reflect the quality of their language profile: An eye tracking based study in the context of Computer Mediated Communication

Ralia Thoma

University of Thessaly

rthoma@uth.gr

This article reopens the issue of Greeklish, the Latin-alphabet Greek used for the past 30 years, sparking a lot of debate in Greek society. As the frequent use of Greeklish was assumed to endanger the Greek language and, in particular, adolescent students' literacy skills (Malliarou, 2014; Koutsogiannis, 2015; Tzortzatos et al., 2018), the main aim of this study was to explore how the following three factors— students' language profile, frequency of using Greeklish, online time per day— affect adolescent students' eye-movements during reading Greeklish transliterated single-words (nouns/verbs). The second objective of this study was to explore whether the use of Greeklish is related to adolescent students' orthographic skills and their language profile.

For this, in the 1st research phase, a latent analysis profile (LPA) was conducted to classify 346 adolescent students (aged 11-15) on lexical quality domains, including reading (isolated words, pseudowords, narrative text), spelling (single-word spelling), comprehension and vocabulary (cloze test) (Murphy & Farquharson, 2016). In addition, participants completed a questionnaire regarding the frequency of Greeklish use and the online time per day in digital environments. Forty participants from the pool of participants in the 1st research phase participated in the 2nd phase of the study, in which we examined their eye movements during reading high and medium frequency single words in isolation (verbs/nouns) with both 5-6 and 7-12 characters in both Greeklish transliterations and the Greek alphabet in relation to the three factors examined in the 1st research phase (language profile, frequency of using Greeklish, and the internet).

A mixed linear model ANOVA in SPSS v.23 was applied to assess the differences observed depending on the student's language profile group, the online time, and the frequency of Greeklish use. The results of duration and numerosity reading measures that were studied support the view that Greeklish transliterations are harder to read than their Greek alphabet correspondings. Differences between Greeklish transliteration types have also been observed across all stimuli, with the orthographic one being more difficult for nouns but easiest for verbs, while the mixed transliteration has caused less processing cost when reading sentences. Students' language profiles and the frequency of using Greeklish have also affected students' eye-movements.

References

- Koutsogiannis, D. (2015). Translocalization in digital writing, orders of literacy, and schooled literacy. In Sc. Bulfin, N.G., Johnson, & Ch. Bigum (Eds.), *Critical perspectives on technology and education* (pp. 183–202). New York: Palgrave MacMillan
- Malliarou, M. Ei. (2014). *Αντιλήψεις και στάσεις μαθητών Λυκείου για τη χρήση των Greeklish στην καθημερινή τους επικοινωνία* [High school students' perceptions and attitudes towards the use of Greeklish in their daily communication] (Publication No 8884). Master Thesis, University of Thessaly. Ir.lib Open. <https://ir.lib.uth.gr/xmlui/handle/11615/47378?locale-attribute=de>
- Murphy, K.A., & Farquharson, K. (2016). Investigating profiles of lexical quality in preschool and their contribution to first grade reading. *Reading and Writing*, (29)9, 1745–1770, <https://doi.org/10.1007/s11145-016-9651-y>
- Tzortzotou, K., Archakis, A., Iordanidou, A., & Xidoropoulos, G. I. (2018). Η ιστορική ορθογραφία και τα Greeklish στην εκπαίδευση: Ορθογραφικές Στάσεις στο Δημοτικό [Historical spelling and Greeklish in education: Spelling attitudes in primary school]. *Studies in Greek Linguistics*, 38, 227–240.

Ορθογραφικές επιλογές και ιδεολογία στα ρουμέικα της Αζοφικής: Η περίπτωση της ηλεκτρονικής επικοινωνίας

**Σταυρούλα Τσιπλάκου¹, Ιουλία Λαμπέτσα², Ιουλία Ζαρίκοβα²
& Μαριλένα Καρυολαίμου¹**

¹Πανεπιστήμιο Κύπρου, ²Πανεπιστήμιο Μαριούπολης
stavroula.tsiplakou@ouc.ac.cy

Όπως είναι γνωστό, τα ρουμέικα έχουν μακροχρόνια παρουσία στην περιοχή της Βόρειας Αζοφικής (Ζαρίκοβα 2013, Κισίλιερ 2009) αλλά τις τελευταίες δεκαετίες τελούν υπό εξαφάνιση, ενώ η κατάσταση έχει επιδεινωθεί λόγω του πολέμου, που διέλυσε τις ελληνόφωνες κοινότητες. Ωστόσο, κάποια στοιχεία από τα ρουμέικα επιβιώνουν στην ηλεκτρονική εξ αποστάσεως επικοινωνία. Στην εργασία αυτή εξετάζουμε τη χρήση τους και τους τρόπους γραφής τους στο ηλεκτρονικό forum Telegram (<https://t.me/NadazovskiSvoi>), που αποτελεί βασικό μέσο επικοινωνίας μεταξύ Ουκρανών

προσφύγων και αυτών που διαμένουν στην Ουκρανία. Τα ρουμέικα χρησιμοποιούνται μάλλον εμβληματικά με τη μορφή προσφώνησεων, συνομιλιακών μορίων ή ειδικού λεξιλογίου. Όσον αφορά τη γραφή, ιστορικά υπάρχουν τα εξής συστήματα:

1. Με ελληνικούς χαρακτήρες και με προσαρμογές στο φωνητικό σύστημα της ρουμέικης ποικιλίας, με απλοποιημένη γραφή, π.χ. *ταπλός μ' αφτό αντάμα πιρέλσανε το βκαρ* “δήθεν μαζί του ξετύλιξαν το κουβάρι” (____, 1934, 6), ή με την προσπάθεια τήρησης ιστορικής ορθογραφίας, π.χ. *και πήραν τουν 'ντάμα τοιν να λαλεί* “και τον πήραν μαζί τους να τραγουδάει” (Κούτνα 2016, 120).
2. Με το κυριλλικό αλφάβητο, π.χ. *Пυла кало дранас су зисмус* [pu'la ka'lo dra'nas su 'zismu s] “πολλά καλά πράγματα βλέπεις στη ζωή σου”.

Στο Telegram προτιμάται το κυριλλικό αλφάβητο, κυρίως λόγω άγνοιας του ελληνικού αλφαβήτου ή και ευκολίας. Αυτό που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι η χρήση χαρακτήρων του ουκρανικού κυριλλικού αλφαβήτου αντί των αντίστοιχων του ρωσικού (που ήταν σε ευρεία χρήση από τους Έλληνες λογοτέχνες της Αζοφικής από τη δεκαετία του '90 του περασμένου αιώνα) για να αποδοθούν συγκεκριμένοι φθόγγοι των ρουμέικων. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιείται το ουκρανικό **ї** αντί του ρωσικού **и** για να αποδοθεί ο φθόγγος [i], π.χ. *нікутіра -с гузэла енб* [nikuti'ra s gu'zela en'] “η κυρά σου είναι όμορφη”· το ουκρανικό **и** αντί του ρωσικού **ы** για να αποδοθεί ο φθόγγος [y] (π.χ. *сіха т-анастуназмата* [si'xa t anasty'nazmata] “σιγανοί αναστεναγμοί”· το ουκρανικό **ї** αντί του συνδυασμού ρωσικών γραφημάτων **йи**, (π.χ. *да їрісум!* [da ji'risum] “θα γυρίσουμε”· το ουκρανικό **є** αντί του ρωσικού **е** για να αποδοθεί το [je] (π.χ. *на мі каньсь хасаветь* [na mi 'kan's' xasa'vet'] “μη στεναχωριέσαι”. Ωστόσο χρησιμοποιούνται γραφήματα του ρωσικού κυριλλικού αλφαβήτου για να αποδοθούν φθόγγοι των ρουμέικων που δεν υπάρχουν στα ουκρανικά, π.χ. ο συνδυασμός **тѣ** για να αποδοθεί το [θ] (*матѣіму* ['maθimu] “μάθημα”) και ο συνδυασμός **дѣ** για να αποδοθεί το [δ] (*підѣіу* [pi'ðits] “αγόρι”).

Στην εργασία αυτή αναλύουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα από τις αναρτήσεις τριών κεντρικών χρηστών/τών (focal users) και σχολιάζουμε τις ορθογραφικές τους επιλογές. Επίσης παρουσιάζουμε τα ευρήματα από μία ποσοτική έρευνα με ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο και ποιοτική έρευνα με συνεντεύξεις. Τα ευρήματα και των δύο ερευνών δείχνουν ότι η χρήση ουκρανικών χαρακτήρων ενδεικνύει πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις και ενδεχομένως σηματοδοτεί μία αλλαγή σε υφιστάμενες τάξεις ενδεικτικότητας, καθώς τα ρουμέικα από ενδείκτης εθνοτικής ταυτότητας γίνονται ενδείκτης εθνικής ταυτότητας και αντίστασης.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Ζαρίκοβα, Ι. Β. (2013) *Η ρουμέικη φρασεολογία και οι σχέσεις της με την ουκρανική και τη νεοελληνική φρασεολογία*. Ντόνετσκ.
- Κισίλιερ, Μ. (επιμ.) (2009) *Γλώσσα και εθνοπολιτισμική κατάσταση στα ελληνικά χωριά της Αζοφικής* [στη ρωσική]. Αγία Πετρούπολη: Αλήθεια.
- Κούτνα, Ι. (2016) *Τα παραμύθια των Ελλήνων της Αζοφικής. Τα ρουμέικα παραμύθια*. Αθήνα: Πολιτεία.
- ____ (1934) *Το εθνικό ζήτημα στην Υκρανία*. Μαριούπολη: Έκδοση του ουκρανικού κρατικού εκδοτικού των εθνικών μειονοτήτων.

“Great cake! That’s exactly how I make it, too!”: Self-praise in Greek food blogs

Angeliki Tzane

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

atzanne@enl.uoa.gr

Self-praise, an established discursive norm in digital communication, is “a speech act which explicitly or implicitly attributes credit to the speaker for some good (possession, accomplishment, skill, etc.) which is positively valued by the speaker and the potential audience” (Dayter 2014: 92).

In this presentation, I am concerned with self-praise in the digital environment of food blogging. In particular, I will explore cases of self-praise in the comments section of ten Greek food blogs with the aim to identify the strategies bloggers and commenters employ when praising themselves and to delve into the interpersonal relationships thus created.

In a corpus of 2,472 Greek food blog comments, 278 comments of self-praise were found. The majority of these comments (67.6%) were uploaded by commenters who mainly praised themselves for the successful execution of a recipe or for some tweak (proposed change) of the original recipe. Bloggers uploaded fewer such comments (32.4%), almost all of which expressed agreement with some previous comment of praise.

Self-praise can be seen as an interactionally risky and potentially face-threatening act primarily for the hearer, whose feelings are rather ignored by the boastful speaker (Brown and Levinson [1978]1987: 67). Leech (1983: 132) seems to also consider self-praise as a potentially problematic activity and formulates a Modesty maxim, according to which people should “minimize the expression of praise of self” and “maximize the expression of dispraise of self”. For her part, Pomerantz (1978) illustrates the significance of the self-praise avoidance principle. Taking the above into consideration, in my presentation, I discuss the strategies bloggers and commenters use to express self-praise in relation to the potential face threat involved in this act.

My findings indicate that strategies of self-praising include meta-comments on self- denigration, a shift of focus away from the self (mostly by reporting on others’ praise on the dish) or reference to hard work. Moreover, it appears that participants who praise their own dish/recipe tend to combine self-praise with positive politeness strategies like “Claiming common ground” or “Agreeing with other”, which leads to the performance of positively marked relational work (Locher and Watts 2005). This could be seen as an attempt to mitigate the potential face threat self-praise entails and to protect the face of all participants involved through constructing the identity of in-group members and cultivating relationships of closeness and solidarity in the blog community.

References

- Brown, P., & Levinson, S. ([1978]1987). *Politeness: Some universals in language usage*. Cambridge: Cambridge University Press [Originally published as *Universals in language usage: Politeness phenomena*]. In E. Goody (Ed.), *Questions and politeness: Strategies in social interaction* (pp. 56–289). New York: Cambridge University Press.
- Dayter, D. (2014). Self-praise in microblogging. *Journal of Pragmatics*, 61, 91–102.
- Leech, G. N. (1983). *Principles of pragmatics*. London: Longman.
- Locher, M. A., & Watts, R. J. (2005). Politeness theory and relational work. *Journal of Politeness Research*, 1, 9–33.
- Pomerantz, A. (1978). Compliment responses: Notes on the co-operation of multiple constraints. In J. Schenkein (Ed.), *Studies in the organization of conversational interaction* (pp. 79–112). New York: Academic Press.

Μορφοσυντακτική παραγωγή στις επίκτητες γλωσσικές διαταραχές και στην υγιή γήρανση

Βαλάντης Φυνδάνης

Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου & University of Oslo

c.fyndanis@cut.ac.cy

Σε αυτή την προφορική ανακοίνωση θα συνοψίσω τα βασικά ευρήματα της έρευνάς μου σε ό,τι αφορά την ικανότητα ελληνόφωνων ενηλίκων με επίκτητες γλωσσικές διαταραχές (ειδικότερα, ατόμων με αφασία λόγω εγκεφαλικού επεισοδίου, ατόμων με άνοια τύπου Αλτσχάιμερ και ατόμων με πολλαπλή σκλήρυνση) και ελληνόφωνων νευρολογικά υγιών ενηλίκων να παράγουν μορφοσυντακτικές κατηγορίες που συνδέονται με το ρήμα, όπως η γραμματική όψη, ο χρόνος και η συμφωνία υποκειμένου-ρήματος (π.χ. Fyndanis et al., 2012, 2013, 2018, 2020, 2022· Soilemezidi et al., *υπό κρίση*). Επίσης, θα παρουσιάσω ευρήματα σχετικά με τον ρόλο που παίζουν στη μορφοσυντακτική παραγωγή συστήματα μνήμης όπως η εργαζόμενη και η βραχυπρόθεσμη μνήμη, δημογραφικοί παράγοντες όπως η ηλικία, η εκπαίδευση και το φύλο, εκτελεστικές λειτουργίες όπως ο ανασταλτικός έλεγχος, γενικότερες γνωστικές ικανότητες όπως η ταχύτητα επεξεργασίας, καθώς και μεταβλητές που σχετίζονται με το πειραματικό υλικό όπως η τοπικότητα. Η διερεύνηση του ρόλου των παραπάνω παραγόντων στη μορφοσυντακτική παραγωγή βασίζεται σε μελέτες με σχετικά μεγάλα δείγματα υγιών ομιλητών (Fyndanis et al., 2018, 2022· Soilemezidi et al., *υπό κρίση*). Συνολικά σε αυτές τις μελέτες έχουν συμμετάσχει περισσότεροι από 350 νευρολογικά υγιείς φυσικοί ομιλητές της Κοινής Νεοελληνικής, 19–86 ετών. Θα καταδειχτεί πως, πέρα από το ψυχογλωσσολογικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει η παραγωγή γνώσης σχετικά με τον ρόλο των παραπάνω παραγόντων στη μορφοσυντακτική παραγωγή, αυτή η γνώση είναι κρίσιμης σημασίας και για τη βαθύτερη κατανόηση των μορφοσυντακτικών ελλειμμάτων στα άτομα με επίκτητες γλωσσικές διαταραχές. Ένα από τα κύρια ευρήματα της έρευνάς μου είναι πως, αν και τα υγιή άτομα έχουν καλύτερες μορφοσυντακτικές επιδόσεις από τα άτομα με επίκτητες γλωσσικές διαταραχές, ωστόσο παρατηρούνται παρόμοια μοτίβα επίδοσης σε όλους τους παραπάνω πληθυσμούς (δηλ. άτομα με αφασία, άτομα με άνοια τύπου Αλτσχάιμερ, άτομα με πολλαπλή σκλήρυνση και νευρολογικά υγιή άτομα). Επίσης, η λεκτική εργαζόμενη μνήμη, η ηλικία, η εκπαίδευση και η τοπικότητα φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά τη μορφοσυντακτική παραγωγή.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Fyndanis, V., Arcara, G., Christidou, P., & Caplan, D. (2018). Morphosyntactic production and verbal working memory: Evidence from Greek aphasia and healthy aging. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research, 61*, 1171–1187.
- Fyndanis, V., Manouilidou, C., Koufou, E., Karampekios, S. K., & Tsapakis, E. M. (2013). Agrammatic patterns in Alzheimer's disease: Evidence from tense, agreement, and aspect. *Aphasiology, 27*, 178–200.
- Fyndanis, V., Masoura, E., Malefaki, S., Chatziadamou, E., Dosi, I., & Caplan, D. (2022). The role of working memory, short-term memory, speed of processing, and education in verb-related morphosyntactic production: Evidence from Greek. *Frontiers in Psychology: Language Sciences, 13*, 851440.
- Fyndanis, V., Messinis, L., Nasios, G., Dardiotis, E., Martzoukou, M., Pitopoulou, M., Ntoskou, A., & Malefaki, S. (2020). Selective verb-related morphosyntactic impairment in multiple sclerosis: Evidence from Greek. *Frontiers in Psychology: Language Sciences, 11*, 2051.
- Fyndanis, V., Varlokosta, S., & Tsapkini, K. (2012). Agrammatic production: Interpretable features and selective impairment in verb inflection. *Lingua, 122*, 1134–1147.

Soilemezidi, M., Chrisikopoulou, M., & Fyndanis, V. (υπό κρίση). Independent effects of age, education, verbal working memory, locality and morphosyntactic category on verb-related morphosyntactic production: Evidence from healthy aging. *Topics in Cognitive Science*.

A corpus-based analysis of the perfective non-past acquisition by adult learners of Greek

Anna Vynnyk

Aristotle University of Thessaloniki

vynnykav@enl.auth.gr

The study presents a corpus-based error analysis of the written production of the perfective non-past by intermediate adult learners of Greek as a second language. The perfective non-past seems to hold a very special status in the Modern Greek verb system (described as having ‘no English equivalent’ in Holton et al. 2012; see also Tsangalidis 1999; Giannakidou 2009). It is by far the most frequent form used after *tha* and *na* and generally has a widespread use. On the other hand, it never constitutes by itself a complete verbal expression and requires various particles or connectives to licence its usage in a main clause. The aim of the study is to analyse a learner corpus of written compositions of intermediate students of Greek as a L2 in order to identify the most frequent errors in the written production of the perfective non-past. The study is based on the written essays of foreign-speaking learners of Greek at the School of Modern Greek of the Aristotle University of Thessaloniki. For the purposes of the research, 181 compositions have been collected (39,811 words in total). The data collected included the written task at the final exams for the Language Proficiency Certificate (as described at <https://smg.web.auth.gr/may2019b/eparkeia-sneg/>), which is aimed at the B2 Level, in terms of the *Common European Framework of Reference*. For the error coding process, the text files of the compositions were incorporated into a learners’ corpus using the CATMA 6.5.4. software and each error has been manually annotated. The research is currently in progress, while results achieved thus far seem to indicate that the learners in their own written production use the perfective non-past mostly in embedded clauses introduced by *na*, less often for future reference with *tha*, and there are some sporadic uses in (mostly temporal) secondary clauses. The main errors attested involve its use in *na*-clauses after verbs that disallow the perfective non-past (such as aspectual verbs like *arxizo* ‘start’ and *stamato* ‘stop’) and the use of ‘bare’ forms of the perfective non-past, i.e. occurrences without any licenser of its use. Further analysis of the data is expected to shed light on the general tendency (a prediction based on previous research, i.e. Papadopoulou, 2005; Mattheoudakis et al. 2011; Papaphilippou, 2017) to overuse the perfective over imperfective aspect even in imperfective obligatory contexts.

References

- Giannakidou, A. (2009). On the temporal properties of mood: the subjunctive revisited. *Lingua* 119, 1883–1908.
- Mattheoudakis, M., Kitsou, I., & Tzimokas, D. (2011). The use of aspect in written language in Modern Greek as a second/foreign language: Findings of an empirical study at the examinations for the certification for the learning of Greek as a second/foreign language. [In Greek] *Studies on Greek Language. Proceedings of the 31st Yearly Meeting, Dept of Linguistics, Aristotle University of Thessaloniki*, 16-18 April 2010 (pp. 317–328). School of Philosophy, Aristotle University of Thessaloniki.
- Papadopoulou, D. (2005). The production of aspect in adult L2 learners of Greek. [In Greek] *Journal of Applied Linguistics*, 21, 39–54.

- Papafilippou, I. (2017). *The acquisition of the verbal aspect by Italian-speaking students of Greek as a second/foreign language* [in Greek]. MA thesis, Aristotle University of Thessaloniki.
- Tsangalidis, A. (1999). *Will and Tha: A comparative study of the category future*. Thessaloniki: University Studio Press.